

til Grund for min Afskedigelse som Sekondløjtnant i 1885, at jeg tager Ordet. Hvis det ærede Medlem med dette Spørgsmaal har ønsket at faa Besked om, paa hvilke Lovbestemmelser min Afskedigelse grundede sig, maa jeg sige, at jeg er ikke i Stand til at give nogen Besked i saa Henseende. Jeg har aldrig set nogen Motivering af min Afskedigelse i 1885. Jeg fik ikke Besked om denne min Afskedigelse ad Kommandovejen, men jeg læste en Dag i „Berlingske Tidende“ en Notits, der lød saaledes: „Sekondløjtnant ved 19de Bataillon C. A. V. Slengerik afskediges fra sin Stilling som Sekondløjtnant i Hæren“. Mere kender jeg ikke til den Sag, og jeg kan derfor, som sagt, ikke give nogen som helst Besked om, hvilke Lovbestemmelser man har grundet min Afskedigelse paa. Jeg har søgt Oplysning i Krigsministeriet, og der fandt jeg et Spørgsmaal og et Svar. Spørgsmaalet var fra Generalløjtnant Bahnsen til Generalauditoren og gik ud paa, om det kunde lade sig gøre at afskedige mig, og Svaret fra Generalauditoren lød paa, at det kunde det nok. Derpaa faldt min Afskedigelse. Det er alt, hvad jeg kan sige om den Sag.

Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem skal være saa fordringsfuld at forlange, at der skal findes Lovbestemmelser for alt det, som Magthaverne foretog sig i Perioden 1885—94, det er for strengt et Forlangende. Jeg indrømmer, at det for mig har staaet ret uforstaaeligt, at man kunde gøre meget af det, som man gjorde i den Tid, at der kunde falde Afskedigelser, som vare ret uforstaaelige, og Domme, som heller ikke vare ganske forstaaelige, men efter at jeg i Dag har hørt min egen Rigsdagsmand, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) udtale, at det i den Tid lykkedes ham at faa sin Modpart dømt efter Noder, forstaar jeg saa udmærket godt, at man kunde undvære baade Love og Profeter hvad den Ting anbelanger.

Formanden: Det af den ærede Taler omtalte Spørgsmaal staar i en saa fjern Forbindelse med det foreliggende Emne, at der ikke kan forhandles videre derom.

Ellinger: Jeg kan for mit Vedkommende være overordentlig tilfreds med det Tilbagetog, som det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) foretog med Hensyn til de Oplysninger, han havde givet her i Tinget angaaende forskellige Punkter. Jeg henstiller til det ærede Medlem fremtidig

at anstille en grundigere Undersøgelse, inden han bringer Ting frem, der skulle have nogen som helst Vægt her i Tinget.

Dernæst vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører, at han maa jo nu indrømme Muligheden af, at den Betaling, der er givet for „Grønnegaard“, ikke er urimelig høj, sammenlignet med hvad der i øvrigt ude i den Egn er givet for Arealet — saaledes udtalte den ærede Ordfører sig jo. Men saa vil jeg gerne, hvis det ikke forlænger Debatten, spørge den ærede Ordfører, paa hvilket Punkt det da er, der skal være en Forbindelse mellem denne Sag og det givne Laan. Der er kun een Maade, paa hvilken de to Ting kunne forbindes, nemlig igennem den særlig høje Betaling, men naar nu endogsaa den ærede Ordfører maa vige tilbage, ikke alene fra det samtidige, men ogsaa fra dette Punkt, forekommer det mig, at der ikke bliver Pille af Kød tilbage paa det Ben. Betænkningen er jo afgivet, og den kan vel ikke ændres til 3die Behandling, men det vilde ikke have været uheldigt for det ærede Finansudvalg, om det var muligt at foretage en saadan Ændring.

Ordføreren (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Jeg skal kun svare paa dette ene Spørgsmaal, det er rigtigt, at jeg har sagt, at den Betaling, der er ydet for Jord af „Grønnegaards“ Ejendom, ikke var større end den, der gennemsnitlig er ydet for den Jord, der er købt til de øvrige Fæstningsanlæg. Nu spørger det ærede Medlem: Hvilken Forbindelse har saa i det hele taget dette med den foreliggende Sag? Jo, det kunde jo være, at der ogsaa kunde findes en Forbindelse mellem det, de andre have solgt, og andre Omstændigheder. Der har ingen Anledning været for Udvalget til at nævne andre Navne. Jeg vil heller ikke gøre det her, men jeg kunde jo nok nævne nogle Navne. Det anførte beviser imidlertid aldeles ikke noget, naar man maa indrømme, at Betalingen pr. Td. Land har været dobbelt saa høj som den, man ellers regner med, ikke alene i Almindelighed, men ogsaa efter den gunstigste mulige Opgørelse. Naar man kommer til det Resultat, at Prisen pr. Td. Hartkorn har været 9,000 Kr., og giver jeg, ved Udregningen af, hvor meget det bliver for hver Td. Land, da jeg desværre ikke har nogen Arealberegning, det ærede Medlem Lov til at regne med, at det er den bedste Jord, altsaa den, der har det mindste Antal Tdr. Land pr. Td. Hartkorn, og naar man saa alligevel kommer til et Resultat af om-